

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

1 Societas quotuplex sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

INSTITUTIONVM MORALIVM PARTIS TERTIAE LIBER NONVS.

*DE SOCIETATIBVS
ꝝ mandato.*

VM solcant duo, plures tū societatem coire, vel omnium bonorum, vel artis, quam vnius exercet, vel officij, quo fungitur, vel animalium, quā custodit, & pascit, vel vestigialium, quā auctoritate Principis exigit, vel alicuius alterius rei, in qua versatur, & scip̄am exercet: ideo de huiusmodi societatibus singulatim differendum est.

In Digestis lib. 17. extat titulus 2. qui inscribitur *Pro socio*. In Codice lib. 4. titulus 27. inscribitur etiam *Pro socio*. In Institutionibus lib. 3. titulus 26. est *Desocietate*. S. Thomas 2. 2. qu. 78. art. 2. ad 5. pauca quædam attigit de huiusmodi contractu. Plura S. Bernardinus par. 2. serm. 39. art. 2. cap. 3. & serm. 40. art. 1. & 2. Asten sis in *Summa* par. 1. lib. 3. tit. 12. Conradus de *Contractibus* à quest. 92. vſq. ad quest. 97. Gabriel in 4. dist. 15. quest. 11. art. 3. dub. 10. Maior cod. lib. & dist. à quest. 46. vſq. ad 49. S. Antoninus 2. par. 1. tit. 1. cap. 7. §. 37. & seqq. Baldus quoque, Cynus, Paulus, Salicetus, & alij Iuris civilis interpretes, partim in l. 1. & l. Cem duobus ff. *Pro socio*. partim in l. 1. C. *Pro socio*. Petrus Perusinus in tract. de *Duobus fratribus*, Angelus in tract. de *Societatibus*, Innocentius, Hostiensis, Ioannes Andreas, & Panormitanus in cap. Inter *vestras*, de *Donat*. inter *vir*. & *vxor*. & alij Iuris Canonici Doctores cum *Glossa* in cap. Pleriq. 14. quest. 3. Summissæ itidem, videlicet Angelus, Rosella, Pisanello, Silvester, Arnilla, & Caicetus in verbo *Societas*, & in verbo *Peculum*. Tabiensis in verb. *Vsura* 3. Caicetus itidem in *Opusculis* tom. 1. tract. 31. cap. 11. Sotus lib. 6. de *Iust*. & iure quest. 6. Nauarr. in *Manual*. cap. 17. num. 251. & seqq. & in *Comment*. de *Vsur*. num. 32. & seqq. Couarr. lib. 3. *Variarum resolutionum* cap. 2. Franciscus cognomento de *Porcellinis* in tract. de *Duobus fratribus*.

Societas quotuplex sit.

CAPVT I.

RIM o quæritur, Quotuplex Societas sit? Respondeo, inter societas visitatas, & frequentes esse quadruplicem, vel quintuplicem societatem. Alia est enim omnium bonorum. l. 1. ff. *Pro socio*. Alia negotiationis, cū duo, vel plures ex negotiatione questum, & lucrum acquirunt sibi. Alia artis, cum vnius ex locis arte exerceat, & lucra, & damna, & impensas haber cum socio communes. Alia est officij, cum quis officio fungitur, & alios sibi socios adscicit, cum quibus communicat fructus, quos ex officio percipit. Alia est animalium, vel minorum, qualia sunt greges ovium, capratus, vel porcortum: vel majorum, qualia sunt armenta boum, vel equorum. Alia est vestigialium, cum duo, vel plures publica vestigalia emunt,

sue conducunt, & communiter impensas faciunt in solvenda pecunia pro vestigialibus.

Primo loco agemus de societate quæstus, que in negotiatione consitit.

Secundo quæritur, Quid sit societas negotiationis? Respondeo, sic cam definiri à plerisque: Societas est duorum, pluriumque conuentio voluntate contrahenda societatis honeste ex pecunia, opera, industria, & bonis singularium inter ipsos communibus, ad remuneracionem quæstum, & commodiorem vñam. Hæc definitio colligi potest ex toto titulo Digestorum, & Codicis *Pro socio*, & ex titulo *Institutionū de Societate*: sed verba ipsa definitionis ponderemus.

Dicitur (Duorum, vel plurium,) quoniam vnius solus societatem non facit. (Voluntate contrahenda societas,) quoniam si abit huiusmodi voluntas, societas minime consideratur. Ut si vna res duobus legitata sit, vel pluribus hereditas, aut donatio communiter obuenierit, vel si à duobus communiter res eadem empta fuerit, nō contrahitur iure societatis.

tas, neque conuenit vni corum actio, quæ in iure ciuili dicatur pro socio, sed actio familiæ herciscundæ, vel actio sie dicta. De communi dividendo iudicium. *I. Vt sit, & l. Quod autem ex furore.* ff. *Pro socio.* (Honestæ) quoniam malorum nulla societas rite, ac iure confatur. *I. Nec permittendum.* & *l. Quod autem ex furore.* ff. *Pro socio.* vt si duo conuenient de lucro ex furore, vel alio maleficio communicando. (Ex pecunij, opera, industria, vel bonis.) Nam si neque pecuniam, neque operam, neque industriam in commune contulerint, & tamen Titius te facit partipem lucri ex negotiatione comparati, nullam societatem tecum Titius init, sed donat tibi lucrum. *I. Societas, ad finem.* ff. *Pro socio.* vt si Titius Caio dicat: Tecum societatem facio, & tamen tu nihil in commune conferas, donatio est, non societas confata. (Ad ubiorem qualum) quoniam qui simul habitant in una, & eadem domo, socij quidem late, & ample dicuntur, sed societatem tamen illi non coierunt.

Terio queritur, Quot modis societas initri queat? Respondeo, multis modis. Nam potest contrahi, aut ad certum tempus, videlicet, ad tres, vel quinque annos; ad sex, vel plures mensies: aut ad tempus incertum, nempe ad vitam vius ex locis, vel aliquius alterius. Potest etiam quis societatem cum alio facere per nuncium, vel literas. *I. t. ff. Pro socio.* Contrahitur itidem societas solo consensu, vel nubibus, aut signis expressis, hoc est, absque villa syngrapha, vel instrumento, & absque testibus, traditione rei, vel aliqua alia solemni formula. *Instit. de Oblig. ex consensu.* ff. *consensu.* Item, quando duo, plures coeunt societatem quatuoram, id sit multiplicita: Aut enim singuli in commune conferunt æquè pecuniam, operam, & industriam: Aut unus pecuniam ponit, aliis operam, aliis industriam: Aut unus pecuniam collocat, aliis vero industriam, operam, & laborem. *I. C. Pro socio.* *I. Societas.* ff. *Pro socio.* *Instit. de Societate.* ff. Deinde. Nam aliquando opera vius est adeo pretiosa, ut suppet quantum patrimonij, sive pecunia alter loci in commune contulit.

Quot, & quæ leges, ac conditiones in societate negotiatio[n]is requirantur.

CAPUT II.

PRIMO queritur, Quis conditiones societas postulet? Respondeo, tres: quorum prima est, ut negotiatio, in qua est societas contracta, honesta sit. *I. Quod autem ex furore.* ff. *Quod animal.* Nec permittendum. ff. *Pro socio.* & cap. *Per nostras.* ff. *Donat.* inter vir. & uxor. Secunda, vt in omnibus inter socios seruerat aequalitas, nimirum, vt communis sint communes impensis, lucra, & damna; ita ut quipro parte portione, quam in commune confort, lucrum reporter, & dominum sustineat, & impensis faciat. *I. Cum Cum duobus.* ff. *Damna.* & *l. Si non fuerint.* ff. *Pro socio.* Tertia, ut pecunia, quam vius ex locis in commune collocat, sit periculo explica, hoc est: Si casu fortuito periret, dominum sit eius, qui eam in commune contulit. *S. Thom. 2.2. quæ. 78. art. 2. ad 5.* Ratio huius est, quia pecunia collocata in commune, quod ad dominum spectat, non transit in societatem, sed est eius, qui eam in commune posuit, & ideo cum periret, ipsi, non socio perit. Ex his confitetur, ut, is, qui pecuniam collocat in commune, non possit, quandomodo societas permaneat, extrahere ad suos vius, quoniam, esti eius dominum habet, vnum tam, manente societate, communem cum socio fecit.

Secundo queritur, quæ ex culpa socij teneantur? Respondeo, eos teneri ex dolo, lata, & leui culpa, *Instit. de Societate.* ff. *Socius socio.* & *l. Cum duobus.* ff. *Venit,* & *l. Socius socio.* ff. *Pro socio.* Nam huiusmodi contractus est in bonum, & commodium virtutique socij, & in contractu, qui fit gratia virtusque, soluendum est damnum, quod prouenit ex

Instit. Moral. Pars 3.

dolo, lata, & leui culpa. *I. Contractus.* ff. *de Regul. iuris.* & *l. Si ut certo.* ff. *Nunc videndum.* ff. *commodati.* Vnde socius de furore quoque tenebitur, quia custodiā, & curam adhibere debet, ne quis bona societatis furetur. *I. Cum duobus.* ff. *Pro socio.* & culpa eius furtum commissum esse creditur, qui rem tam negligenter custodivit, ut futuri potuerit. Bartolus in *l. Cum duobus.* ff. *Damna.* ff. *Pro socio.* Item, si pecuniam communem infidelis seruo, famulo, vel ministro perferandam ad locum, vel si negligencia sua amissit, de culpa tenetur: socij vero non tenentur ex culpa leuisima, ut colligatur ex Legibus predictis. *I. Socius socio.* ff. *Pro socio.* & *Instit. de Societate.* ff. *Socius socio:* nisi expelle ad id sece obligauerint. Ex quo sit, ut socius non teneatur ex damno, quod casu fortuito contigit. *I. Cum duobus.* ff. *Damna.* ff. *Pro socio.* Sed quantum diligentiam, & curam in rem communem debet socius adhibere ad leuem culpam evitandam. Responsio, tantam, quantum ponere solet in rebus proprijs. *I. Socius socio.* ff. *Pro socio.* & *Instit. de Societate.* ff. *Socius socio.* Obiectis, in rebus proprijs quisque solet exactissimam diligentiam collocare, ergo debet socius in rem communem tantam conferre diligentiam, & proinde tenebitur ex culpa leuisima. Respondeo, in iudicio exigit, ut socius eam diligentiam praestet, quam solet in suis rebus adhibere, ut patet ex legibus modo citatis, & proinde etiam secundum conscientiam sufficit si rem communem ita custodiat, & tractet, ne pereat, aut deterior fiat culpa ipsius lata, vel leui, & nihil amplius prestare naturali, aut scripto iure compellitur.

De principali pecunia, quam socij in communitate conferunt, ut lucrum inde proveniat.

CAPUT III.

SOLONT Auctores summanam, sive primam pecuniam, quæ a principio in societatem assertur, ut inde lucrum fiat, sicut principalem, sive capitale appellare, quia rectera est id præcipuum, quod ad societatem deducitur, ut quæcum pariat: & ex eo lucrum socij comparant, vel ex principio, & origine: vnde opera, vel industria, quam vius ex socijs collocat, non considerat pars, quia non a principio ea in commune conferitur, ut fructum reddat, sed a principio vñque ad finem temporibus debitis adhibetur.

Primo queritur, An finita societate, principalis pecunia falsa manens, pertineat tota ad eum, qui consultit in commune, 'an vero sit dividenda, ita ut pars cedat ei, qui operam suam, vel industriam posuit? Duae sunt opiniones: vna est, eam pecuniam fieri communem, ac proinde finita societate partem eius pertinere ad alterum socium. Glossa in *l. C. Pro socio.* ait, Principalem pecuniam esse vñque socio communem ipso iure, & ita dimidiam partem socio deberi, qui operam suam, vel industriam collocavit: pacto tamen, vel consuetudine non esse communem: quare si nihil inter se socij pacificantur, consuetudini gentis, vel populi, vel mercatorum standum est; quod si nulla consuetudo sit, ius civile seruari debet. Idem profutus docet Conradus de *contrahib.* quæst. 93. vers. Secundum corollarium, *Couaruvias libro 3. Variarum resolutionum, cap. 2. num. 2. ad finem.* vbi citat Petrum Perusinum, in *tractat. de Dnibus frat par. 4. q. 2.* *Socinum consil. 265. libro 2.* Ratio huius opinionis est, quia si fingamus operam socij tantum valere, quanta est principalis pecunia, tunc perinde est, ac si Titius, & Caius in societatem cotulissent pecunia partes: nam si Caius operam ponit valentem duodecim aureos, & Titius pecuniam assertuodecim aureis afflamatam, reuera Caius tantundem conferret in commune, & perinde esset, ac si Titius, & Caius in societate ponerent vigintiquatuor aureos, Titius duodecim, & totidem Caius: ergo Titius debet dimidiam sive pecunie partem, finita societate in Caium conferre. Deinde